

φιλοκαλικά σταχυολογήματα

32

2020.6

...διαβάζω...ἀκούω...καταγράφω

"ἔδοξε τοίνυν ἡμῖν τά ἐκ φιλομαθείας συνενεγκεῖν εὐρήματα" (Κύριλλος Ἀλεξανδρείας)

γαλαζοαίματοι μεσίτες

Ἐπί αὐτοκρατορίας τοῦ Παύλου τοῦ Α΄, κάποιος πού ὀνομαζόταν Κ., καί εἶχε πέσει στή δυσμένεια τοῦ τσάρου, κάλεσε κάποτε τό γέροντα Ναζάριο στό σπίτι του, στήν Πετρούπολη. Ἡ γυναίκα τοῦ οἰκοδεσπότη παρακάλεσε τό γέροντα:

—Πάτερ Ναζάριε, προσευχήσου ὥστε ἡ περίπτωση τοῦ ἄντρα μου νά ἔχει καλό τέλος.

—Πολύ καλά, ἀπάντησε ὁ γέροντας· πρέπει νά προσεύχεται κανεῖς στόν Κύριο νά φωτίσει τόν τσάρο. Ἄλλά πρέπει καί νά παρακαλέσει ἐκείνους πού βρίσκονται κοντά στόν τσάρο.

Ἡ γυναίκα, νομίζοντας ὅτι ὁ γέροντας ἐννοοῦσε τούς προϊσταμένους τοῦ ἄντρα της εἶπε:

—Τούς παρακαλέσαμε ὅλους, ἀλλά δέν ἔχουμε πολλές ἐλπίδες ἀπ' αὐτούς!

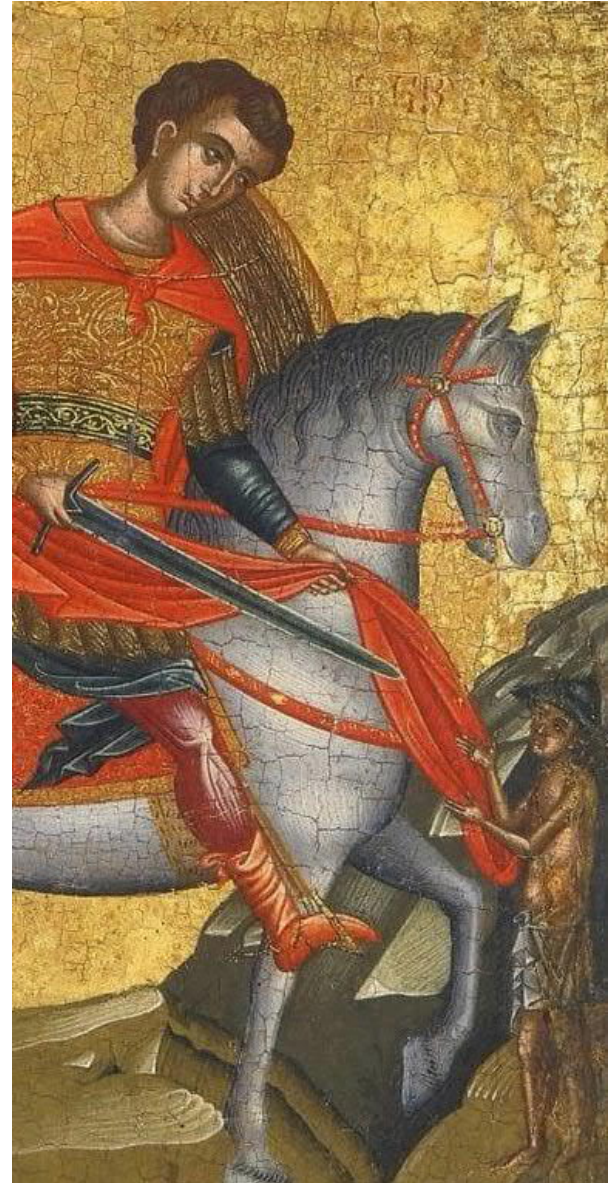
—"Ὁχι, ὄχι αὐτούς, δέν πρέπει νά παρακαλεῖ κανεῖς μ' αὐτό τόν τρόπο· δώσε μου λίγα χρήματα.

Ἐκείνη ἔπιασε μερικά χρυσά νομίσματα.

—"Ὁχι, αὐτά δέν εἶναι καλά. Δέν ἔχεις καθόλου χάλκινα ἢ μικρά ἀσημένια νομίσματα;

Ἐκείνη πρόσταξε νά τοῦ δώσουν καί ἀπό τά δύο εἶδη. Ὁ π. Ναζάριος πῆρε τά χρήματα καί ἔφυγε ἀπό τό σπίτι.

Ἐντελὴν μέρα ὁ π. Ναζάριος περπατοῦσε στοὺς δρόμους καί τά σημεῖα ὅπου πίστευε νά βρεῖ φτωχοὺς ἀνθρώπους καί ζητιάνους καί τοὺς μοίρασε τά νομίσματα.

Κατά τό βράδυ ἐμφανίστηκε στό σπίτι τοῦ Κ. καί εἶπε ἐμπιστευτικά στή γυναίκα του:

—Δόξα τῷ Θεῷ, ὅλοι ὅσοι βρίσκονται κοντά στόν τσάρο ὑποσχέθηκαν νά μεσολαβήσουν.

Ἡ γυναίκα πληροφορήσε μέ χαρά τόν ἄντρα της, πού εἶχε ἀρρωστήσει ἀπό τή λύπη του, καί ὁ ἴδιος στή συνέχεια κάλεσε τόν π. Ναζάριο καί τόν εὐχαρίστησε γιά τήν μεσολάβησή του πρὸς τοὺς ὑψηλοὺς ἀξιωματούχους.

Δέν εἶχε καλά-καλά ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τό κρεββάτι τοῦ ἀρρώστου ὁ π. Ναζάριος καί ἔφτασαν τά νέα γιά τήν εὐτυχή ἔκβαση τῆς περίπτωσης τοῦ Κ. Ἀπὸ τή χαρά του ὁ Κ. δυνάμωσε ἀμέσως καί ρωτοῦσε τόν π. Ναζάριο ποιός ἀπὸ τοὺς ἀξιωματούχους τοῦ τσάρου εἶχε δεῖξει τό μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον γι' αὐτόν. Τότε διαπίστωσε ὅτι "ἀξιωματοῦχοι" ἦταν οἱ ζητιάνοι, ἐκεῖνοι πού ἦταν κοντά στόν ἴδιο τόν Κύριο, ὅπως ἔλεγε ὁ π. Ναζάριος. Καί ὁ Κ., συγκινημένος βαθύτατα ἀπὸ τήν εὐλάβεια τοῦ γέροντα, διατηροῦσε γι' αὐτόν πάντα σεβασμό καί ἀγάπη.¹

Ἔλεγε ὁ μακαριστός Ἐπιφάνιος τῆς Κύπρου, ὅτι:

«Μέ παρά πολύ μικρό ἀντάλλαγμα πουλάει ὁ Θεός τά ἀγαθὰ του σ' ἐκείνους πού σπεύδουν νά τά ἀγοράσουν, γιά ἓνα κομματάκι ψωμί, ἓνα τιποτένιο ροῦχο, ἓνα ποτήρι κρύο νερό, ἓναν ὀβολό».

Πρόσθετε καί τοῦτο:

«Ὅταν ὁ ἄνθρωπος δανεῖζεται ἀπὸ ἄλλον ἄνθρωπο, εἴτε γιατί εἶναι πολύ φτωχός εἴτε γιά νά βελτιώσει κάπως τή ζωή του, τήν ὥρα πού ἐπιστρέφει τό δάνειο ἐκφράζει βέβαια τή μεγάλη του εὐγνωμοσύνη, ἀλλά τό ἐξοφλεῖ κρυφά, ἐπειδὴ ντρέπεται. Ἐνῶ ὁ δεσπότης Θεός ἐνεργεῖ ἀντίστροφα: δανεῖζεται κρυφά ἀλλά τά ἐπιστρέφει ἐνώπιον ἀγγέλων, ἀρχαγγέλων καί δικαίων ψυχῶν».²

Ἦταν ἓνας ἅγιος στή δύση, γύρω στά 600 μ.Χ. μέ τό ὄνομα Ἐλίγιος. Χρυσοχός στό ἐπάγγελμα. Ἡ ἐλεημοσύνη του ἦταν παροιμιώδης. Τόσο

¹ Φιλοκαλία τῶν Ρώσων Νηπτικῶν, Β', Ἀββᾶς Ναζάριος, σελ. 20-21.

² Μέγα Γεροντικό, 13:2.

ονομαστός γι' αὐτή τήν ἀρετή, ὥστε ὅταν ρωτοῦσε κανεῖς ποῦ εἶναι τό ἐργαστήριο τοῦ μεγάλου χρυσοχοῦ, τοῦ ἀπαντοῦσαν: «Θά δεῖτε τό σπίτι ὅπου εἶναι μαζεμένο πλήθος οἱ ζητιάνοι, ἐκεῖ εἶναι ἡ οἰκία τοῦ κύρη Ἐλίγιου!» Ἀργότερα ἔγινε ἐπίσκοπος στή Φλάνδρα (Βέλγιο) καί τήν 1η Δεκεμβρίου 660 παρέδωσε τήν ψυχή του στόν Κύριο, ὅλος χαρά πού μετέβαινε στίς αἰώνιες μονές. Τό Λείψανό του ἀνακομίσθηκε ἀδιάφθορο ἕνα χρόνο ἀργότερα καί ἀνέδιδε εὐωδία πρός μεγάλη χαρά τῶν πιστῶν καί ἐπιβεβαίωση τῆς ἐλπίδας τους στή ζωή τήν αἰώνιο.³

Στήν ὑμνογραφία της ἡ ἀγία Ἐκκλησία ψάλλει: «**Οἱ ἐλεοῦντες φησί τοῦς πτωχοῦς, τῷ Σωτήρι δανειοῦσιν ἐμφρόνως· ὦ χαρᾶς ἀνεικάστου! παρέχει γάρ πλουσίως, τάς ἀμοιβάς τῶν καλῶν, εἰς πάντας τοῦς αἰῶνας**».⁴

Ἦ χαρᾶς ἀνεικάστου!⁵

Τά ἑκατονταπλασίονα⁶ πού ὑποσχέθηκε ὁ Χριστός μας στοῦς ἐλεοῦντας εἶναι μάλλον λίγα μπροστά σ' αὐτά (τήν ἀνείκαστον χαρά) πού κι ἀπό τώρα προγεύεται ὁ ἐλεήμων!

³ Περιοδ. Κιβωτός 24 (2010) 30-31.

⁴ Τριώδιο, Τρίτη τῆς Τυρινῆς, "Ὁρθρος, ὠδή η'.

⁵ Ἀνείκαστος· ἀναπάντεχος, ἀφάνταστος, αὐτός πού δέν μπορεῖ νά ἐκφραστεῖ μέ λόγια, νά συλληφθεῖ μέ τό νοῦ, ἀνυπολόγιστος.

⁶ Ματθ. 19:29.

Ἐκδότης: Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν & πάσης Ἑλλάδος Μακάριος
Ἐπικοινωνία: archbishopmakarios@gmail.com